

זה בזה להיות הפל אחד, וזהי עבדות הקדוש ברוך הוא. אמרו לו רבי אחא ורבי אבא, ודאי כה הוא. אשורי חלקם של הצדיקים שמשתדלים בתורה ויזעדים דברכי הקדוש ברוך הוא. קמי וקהלנו אחרי רבי אבא שלשה מיליון.

פתח רבי אבא ואמר, (טהילים כ) ואני ברוב מסך אבוא ביתך. כה פרשוה, שלא אריך אדם להכנס לבית הכנסת אלא אם נמלך בראשונה באברחים ויצחק ויעקב, משום שהם תקנו את התפלה לפני הקדוש ברוך הוא. זהו שפטות ואני ברוב מסך אבוא ביתך. אבוא ביתך - זה אברחים. אשתחווה אל היכל קדשו - זה יצחק. ביראתך - זה יעקב. ואני ברוב מסדרו - זה יעקב. אשתחווה אל היכל קדשו, וזה יצחק לכהלים בטהלה, ויפנס לבית הפנשת ויתפלל תפלהו. אז כתוב, (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה יישראל אשר לך אתחפה.

אם עליה קרבנו מן הבקר. אמר רבי יוסי, מה שונא מן הבקר לעוללה ומן העוף לעוללה? אם הפל אחד, מפני מה שונאים זה מזה, שהרי מהפל נעשה דבר אחד? אלא מי שהשיגה ידו את זה - מקריב מן הבקר, ואם לא יכול - אז מן העזן, ואם לא יכול - אז מן העוף, שהרי כתוב (יראי י) ואם דל הוא ואין ידו משגת, שהרי הקדוש ברוך הוא אין מטריח על האדם יותר בדבר שלא יכול.

אמר רבי אלעזר, במזוזה שחתה החטא - כה היה מקריב. עשיר, שלבו גס בו לפעם, היה מקריב שור, משומ שלבו חושב יותר

בחד מלאה אתיא, דבעי לבר ליחדא שמא קדיشا בדקא יאות, ולקשרא דא בדא למחיי כלל אמד, ודא הוא פולחנא דקדושא בריך הוא. אמרו ליה רבי אחא ורבי אבא, ודאי חכמי הוא. זבחה הולקיהון הצעיקיא דמשתדל באורניתא, וינדי ארכוי דקדושא בריך הוא, קמו ואזלו אברתירה דרבי אבא, ג' מיליון.

פתח רבי אבא ואמר, (טהילים כ) ואני ברוב מסך אבוא ביתך לא נש למיעל לבני נישתא, אלא אי אימליך בקדמיא, באברחים ויצחק ויעקב. בגין דאיןינו מקינו צלotta לקמי דקדושא בריך הוא, קדא הוא דכתיב, ואני ברוב מסך אבא ביתך. אבא ביתך: דא אברחים. אשתחווה אל היכל קדשו: דא יצחק. ביראתך: דא יעקב, (ס"א ואני ברוב מסך דא אברחים. אבא ביתך דא יעקב, אשתחווה אל היכל קדשו ביראתך, דא יצחק) ובעה לאכללא לון בריישא, ויעול לבני נישתא, ויצלי צלotta. בדין כתיב, (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה. יישראל אשר לך אתחפה.

אם עליה קרבנו מן הבקר. (יראי א) אמר רבי יוסי, Mai שנא מן הבקר לעוללה, ומן החטא לעוללה, ומן העוף לעוללה. אי כלל חד, בגין מה שניא דא מן דא, דהא מן כלל אתעביד חד מללה. אלא, מאן דאדבק ידיה לדא, מקריב מן הבקר. ואי לא יכול, מן החטא. ואי לא יכול מן העוף. דהא כתיב, (יראי י) ואם דל הוא ואין ידו משגת, דהא קדושא בריך הוא לא אטרח עליה דבר נש יציר, במללה דלא יכול.

אמר רבי אלעזר, כמה דבזה מטהה חכמי הוה מקריב. עתירא, דזמנין דלביה גס ביה, הוה מקריב תואר. בגין